

[Ove Jensen]

sigt vil en gennemførelse af forslaget medføre en alvorlig forhøjelse af skattetrykket.

Det, skatteministeren lægger op til i sit forslag, er nogle mindre forskydninger imellem de forskellige indkomstgrupper, men da alle i dag, uanset om de har en høj eller lav indkomst, er brandskattet, så er der ikke noget at tage fra den ene og lægge til den anden. Alle betaler simpelt hen alt, hvad der er muligt, og derfor er der ikke noget at lave en reform med, medmindre man er indstillet på, at skattetrykket skal nedsættes væsentligt. Men det er ikke det, skatteministeren vil. Han har selv i forslaget skrevet, at skattereformen skal hvile i sig selv, og derfor er forslaget i bedste fald værdiløst.

Skatteyderne kan så håbe på, at forvirringen og uenigheden i regeringen fortsætter, således at forslaget aldrig bliver vedtaget. Det kan de, fordi en skattereform betyder skatteforhøjelse. Det viser alle erfaringer med tidligere skattereformer. Vi kan jo bare huske, at da vi fik kildeskatten, fik vi fjernet fradragsretten for betalt skat, da vi fik momsen osv., og der er ingen som helst tvivl om, at nøjagtig det samme vil blive resultatet, hvis dette forslag vedtages.

Det, der er formålet med forslaget, er, at der skal ske en yderligere skatteflåning. Alle – det gælder socialdemokratiet, og det gælder vel også regeringspartierne – er klar over, at man ikke kan komme længere med den direkte indkomstskat. Den kan simpelt hen ikke bære mere. Hvad gør man så? Ja, så fremsætter man et forslag til en skattereform, så man kan inddrage nogle nye områder under beskatning.

Resultatet af et sådant forslag, hvis det nogen sinde bliver vedtaget, er, at vi vil få uændret indkomstbeskatning, vi vil få en momsforhøjelse, endda udformet så besværligt, som det overhovedet kan gøres, ved, at momsen skal stige med 1 pct. hvert år. Hvad det vil medføre af ekstra ulønnet arbejde for alle dem, som skal foretage prismærkning osv., kan vist alle forstå undtagen denne regering. Vi vil få færre fradrag, og det betyder automatisk en højere indkomstskat. Vi får sandsynligvis en højere selskabsskat, for at man kan få socialdemokratiet med. Resultatet af det vil blive mindre investeringer, flere arbejdsløse, mindre produktion og mindre eksport.

Som det allerværste er det allerede nu helt klart, at en vedtagelse af planen vil medføre, at der bliver foretaget et angreb på rentefradragsretten. Jeg kunne godt tænke mig at benytte lejligheden til at spørge skatteministeren: hvad er ærligt talt regeringens politik med hensyn til rentefradragsretten? Det er sådan, at forvirringen er total, selv om vi lige har set og hørt CDs ordfører. Det er jo et spørgsmål, der har den største betydning for alle skatteydere her i landet, og det må vel være rimeligt at vide, også for folketingets partier og deres ordførere, hvad det er for et forslag, vi diskuterer. Hvad vil regeringen med rentefradragsretten?

Det kunne også være på sin plads at spørge, om det er regeringens politik, at vi skal have en tillægsskat på de største indkomster. Det sagde CDs ordfører i Radiotinget i lørdags, at det var CD også villig til at forhandle. Er regeringen indstillet på, ud over alt det andet: højere moms, forhøjet selskabsskat, færre fradrag og et angreb på rentefradragsretten, som måske medfører en afskaffelse i løbet af en årrække, at de højeste indtægter skal have en speciel tillægsskat?

Jeg vil også godt benytte lejligheden til at spørge CD, hvordan de har det med deres valgløfter om at beskytte parcelhusejerne. De rimmer dårligt med det, de har sagt i de sidste dage.

Det eneste forslag til en skattereform, der nogen sinde er kommet, og som har nogen værdi for skatteyderne, er et forslag fra fremskridtspartiet om en afvikling af indkomstskatten over en årrække ved gradvis at forhøje den skattefri bundgrænse. Alle de andre forslag, der er kommet, uanset om de er kommet fra regeringen eller fra socialdemokratiet, har kun haft det ene formål at sløre den kendsgerning, at det, man vil, er en fortsat skattestigningspolitik med større moms, højere selskabsskat, færre fradrag og hvad man ellers kan finde på. Vi har nok ikke set det sidste endnu.

Fremskridtspartiet vil gerne være med til at forhandle en skattereform, men det skal være en reform, der i modsætning til alle andre reformer letter skattetrykket og ikke forhøjer det, som vi har set, og hvad også dette forslag vil gøre.

(Kort bemærkning).